

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy IV Wydział Karny w Lublinie w składzie:

Sędzia SO Piotr Romański

Ławnicy: E. J., H. K.

Protokolant: Sylwia Szutko

przy udziale prokuratora Magdaleny Naczas

po rozpoznaniu w dniach 28 czerwca, 26 września, 23 października i 4 grudnia 2013 roku oraz 10 lutego 2014 roku sprawy:

B. P. W. urodzonego (...) w C., syna C. i Z. z domu S.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 4 listopada 2012 r. w W., woj. (...) po uprzednim zbitiu szyby w oknie domu zajmowanego przez T. K. dostał się do jego wnętrza gdzie grożąc temu pokrzywdzonemu zabójstwem przy użyciu noża, które to niebezpieczne narzędzie przyłożył do jego szyi doprowadził wymienionego do stanu bezbronności, a następnie przeszukał kieszenie kurtki T. K., skąd zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...) nr (...) o wartości 100 zł, pieniądze w kwocie 40 zł oraz dokument w postaci dowodu osobistego, powodując straty w łącznej wysokości 140 zł na szkodę w/w, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 207 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie sygn. akt XVII 332/06 z dnia 9 października 2006 r.

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 4 listopada 2012 r. w B. woj. (...) przewrócił T. K. na ziemię, a następnie kopał pokrzywdzonego po całym ciele powodując u niego uraz tępy jamy brzusznej oraz wzmożenie napięcia mięśniowego w okolicy lędźwiowej lewej, które to skutki urazu spowodowały naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na czas poniżej siedmiu dni, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 207 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie sygn. akt XVII 332/06 z dnia 9 października 2006 r.

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

B. P. W. uznaje za winnego dokonania czynu zarzuconego mu w punkcie I aktu oskarżenia, wypełniającego dyspozycję art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. zaś w zakresie czynu zarzuconego w punkcie II uznaje go za winnego tego, że daty bliżej nieustalonej w dniu 4 lub 5 listopada 2012 r. w B. woj. (...), będąc uprzednio karanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 9 października 2006 r. sygnatura akt XVII K 332/06 za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. popełnione z użyciem przemocy na karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności i przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 9 października 2006 r. do 5 maja 2008 r. jedenastu miesięcy tej kary, działając w celu wymuszenia zwrotu skradzionej piły spalinowej, przewrócił T. K. na podłogę, szarpał go i kopał, powodując u niego uraz tępy jamy brzusznej oraz wzmożenie napięcia mięśniowego w okolicy lędźwiowej lewej, co naruszyło czynności narządu ciała na czas nie dłuższy od siedmiu dni, a nadto groził mu spowodowaniem

obrażeń ciała przy użyciu noża tj. przestępstwa z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za czyn opisany w punkcie I przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza B. P. W. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek noża opisanego w wykazie dowodów rzeczowych k. 236v. poz. 3;

za czyn przypisany w punkcie II na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazuje B. P. W. na rok pozbawienia wolności;

na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. tak orzeczone kary pozbawienia wolności łączy i wymierza B. P. W. jako karę łączną karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego od 6 listopada 2012 r. do 17 lutego 2014r.;

na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe w postaci dwóch banknotów opisane w wykazie dowodów rzeczowych k. 236v. poz. 2 nakazuje zwrócić T. K., natomiast obuwie opisane pod poz. 4-5 oskarżonemu;

w oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia B. P. W. od zapłaty kosztów sądowych w całości i ustala, że uiszczone wydatki pokrywa Skarb Państwa;

na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. - Kancelaria Adwokacka w L. 1875,75 (tysiąc osiemset siedemdziesiąt pięć 75/100) złotych tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę wykonywaną z urzędu.